

Første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændring i Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1581).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 92 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tilskud til den fælleskommunale Udlægningsfond til visse kommunale Arbejder.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1581).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 96 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ungdomsskoler for den ufaglærte Ungdom.

Forhandlingen genoptoges.

Carsten Raft: Midt i en Foraarspringflod af Lovforslag, der er fremtvunget af Krise, Krig, Afspærring og Varemangel, er det befriende og opmuntrende at arbejde med Lovforslag til Højnelse af den danske Ungdoms Uddannelse og Dygtiggørelse, og jeg synes, det er Anerkendelse værd, at

Regeringen, som har nok i sine daglige Plager og Bekymringer, alligevel giver sig Tid til at forberede Fremtiden og hjælpe den Ungdom, der skal gøre Fremtidens Gerning. Jeg kan derfor ogsaa tilsige den højtærede Undervisningsminister mit Partis Støtte og Medvirken til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse.

Men alle de Lovforslag, som vi behandler i disse Dage, er Resultatet af et langvarigt Udvalgsarbejde og en stor generel Undersøgelse af den danske Ungdoms Uddannelsesmuligheder. Inden jeg gaar over til en Gennemgang af det her foreliggende Lovforslag, maa det derfor være rimeligt, at jeg gør en Slags Status op, at jeg undersøger, hvad der er naaet, og hvad der ikke er naaet. Paa et enkelt Hovedomraade, som interesserer mig selv stærkt, synes jeg, at Resultaterne er blevet smaa. Jeg tænker paa Ungdomsopdragelsen, som den med et samlende Udtryk er blevet kaldt — den danske Ungdoms Opdragelse til nationalt tænkende og socialt forstaaende Samfundsmedlemmer, Medborgere, som helt ud kender det Samfund, de skal leve i og arbejde i, og vedkender sig og forstaaer alt det, der tværs hen over Partiskel og Klasseudsættninger binder et Folk sammen.

Store Kredse i den danske Offentlighed har arbejdet med Problemet. To saa forskellige og modsatte Ungdomsbevægelser som den konservative og den socialdemokratiske Ungdomsorganisation har meget tidligt erkendt, at Problemet trængte sig paa, og har hver for sig forsøgt at finde deres Veje frem til en Løsning. En praktisk Bevægelse som L. A. B. har interesseret sig meget for Problemet. En Mand som Professor Hal Koch, der er kommet med et frisk Vejr ind i dansk offentlig Debat, og som har saa megen Føling med dansk Ungdom, at han under sit Lederskab kan samle de tidligere stridbare Ungdomsorganisationer, der tidligere knap kunde være i Stue sammen, er kommet til det Resultat, at Demokratiets Krise i Virkeligheden er en Opdragelseskrise. Faglig Uddannelse har vi nok af, siger han, men det er den borgerlige, folkelige Opdragelse, vi mangler. Det er faktisk ogsaa saadan, at selve det Ungdomsudvalg, der har dannet Grundlag for de Lovforslag, vi her behandler, i sin Betænkning kredser omkring Problemet, stiller det op og vedstaar det.

Det staar f. Eks. at læse i den Del af Udvalgets Betænkning, som i Virkeligheden indeholder Formaaalsdefinitionen af Udvalgets Arbejde, man kunde næsten sige det Kommissorium, som Udvalget har paalagt